DALAM PERKARA VIJAYALAKSHMI D/O ARUMUGAM CHELLAPAH (EX PARTE HONG KONG & SHANGHAI BANKING CORP. LTD.)

MAHKAMAH TINGGI MALAYA, KUALA LUMPUR
TUAN RICHARD TALALLA H
[PERKARA KEBANKRAPAN NO. D2-29-6287-92]
26 JANUARI 1995

KEBANKRAPAN: *Notis kebankrapan - Kecacatan dalam notis kebankrapan - Tarikh penghakiman salah dalam notis - Keesahan notis kebankrapan - Samada petisyen pemiutang boleh dibatalkan - Seksyen 131 Akta Kebankrapan 1967.*

[English *Translation of Catchwords]*

BANKRUPTCY: *Bankruptcy notice - Defect in bankruptcy notice - Wrong date of judgment in notice - Validity of bankruptcy notice - Whether creditor's petition can be struck out - Section 131 Bankruptcy 1967.*

Pada 3 Jun 1992, responden telah memperolehi satu penghakiman ingkar di Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur untuk jumlah tertentu. Pada 12 Oktober 1992 satu notis kebankrapan telah dikeluarkan atas permintaan responden dan telah diserahkan ke atas responden pada 30 November 1992. Perayu tidak mematuhi notis kebankrapan tersebut dan responden pada 23 November 1992 telah memfailkan satu petisyen pemiutang.

Pada hari perbicaraan petisyen pemiutang, perayu berhujah bahwa notis kebankrapan tidak sah sebab tarikh penghakiman disalahnyatakan sebagai 30 September 1992. Perayu memohon supaya notis kebankrapan diketepikan dan petisyen pemiutang dibatalkan. Timbalan Pendaftar yang bijaksana tidak bersetuju dengan hujahan perayu dan membenarkan perintah penerimaan dan perintah penghukuman terhadap perayu.

Perayu telah kemudiannya merayu kepada yang arif Hakim dalam kamar atas keputusan Tuan Pendaftar.

Diputuskan:

[1] Seksyen 131 Akta Kebankrapan adalah terpakai dimana suatu "formal defect" atau kecacatan tidak akan mentaksahkan suatu prosiding kebankrapan, melainkan jika Mahkamah berpendapat bahawa kecacatan tersebut menyebabkan ketakadilan besar yang tidak boleh diremedikan oleh suatu perintah Mahkamah.

[2] Kesilapan tarikh penghakiman adalah suatu kesilapan menaip dan adalah suatu "formal defect". Penghutang penghakiman (perayu) tidak dikelirukan oleh sebab nama Mahkamah di mana penghakiman diperolehi dan nombor kes, jumlah penghakiman, kos dan nama pemiutang adalah betul dan tepat.

[3] Oleh kerana keterangan menunjukkan bahawa hanya terdapat satu kes terhadap perayu di Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur dan kes itu dikenalkan dengan nombor kes, maka tidak boleh dikatakan dengan munasabahnya bahwa seseorang yang munasabah akan dikelirukan hanya kerana tarikh penghakiman disalahnyatakan. Kesilapan tersebut tidak menyebabkan apa-apa kekeliruan atau merunsingkan perayu dan tiada apa-apa prejudis dialami olehnya.

[Rayuan ditolak]

Kes-kes yang dirujuk:

Re Goh Wui Lee, ex p Standard Chartered Bank [1991] 1 CLJ 170 ***(diikuti)***

Re Ismail bin Daud & Anor., ex p Universal Life and General Insurance Sdn. Bhd. [1990] 1 MLJ 118 ***(diikuti)***

Rengasamy Pillai v. Comptroller of Income Tax [1970] 1 MLJ 233 ***(diikuti)***

Perundangan yang dirujuk:

Akta Kebankrapan 1967, ss. 3(1)(i), 131

Bagi pihak perayu - Sri Dev Nair; T/n. Ram, Rais & Partners
Bagi pihak responden - Wong Kok Leong; T/n. Nik Hussain & Partners

PENGHAKIMAN

Richard Talalla H:

Ini adalah suatu rayuan oleh penghutang penghakiman terhadap keputusan yang dibuat oleh Timbalan Pendaftar terhadapnya. Terdapat satu persoalan sahaja dalam rayuan ini, iaitu samada notis kebankrapan adalah sah di sisi undang-undang atau tidak.

Fakta dalam kes ini yang dipersetujui oleh kedua-dua Peguambela adalah seperti berikut:

Pada 3 Jun 1992, responden telah memperolehi suatu penghakiman ingkar terhadap perayu untuk wang berjumlah RM15,203.23, dengan faedah dan kos sebanyak RM607.50 di Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur di bawah Guaman Sivil No. 52 2921-92. Pada 12 Oktober 1992, atas permintaan responden, suatu notis kebankrapan dalam perkara ini telah dikeluarkan. Notis kebankrapan tersebut telah diserahkan kepada perayu pada 30 November 1992.

Isi kandungan notis kebankrapan tersebut adalah seperti berikut:

> Adalah diberi notis bahawa dalam masa tujuh (7) hari selepas notis ini disampaikan kepada kamu yang tidak termasuk hari penyampaian itu, kamu mestilah membayar kepada The Hongkong & Shanghai Banking Corp. Ltd. yang beralamat di Tingkat 7, No 19/21, Leboh Pasar Besar, 50050 Kuala Lumpur wang sebanyak RM17,755.67 pada 12 Oktober 1992 yang dituntut olehnya sebagai wang yang kena dibayar atas penghakiman muktamad bertarikh 30 September 1992 yang didapati olehnya terhadap kamu dalam Mahkamah Sesyen di Kuala Lumpur Saman No. 52-2921-92 ...

Perayu tidak mematuhi notis kebankrapan tersebut. Akibatnya, *prima facie* di bawah s. 3(l)(i) Akta Kebankrapan 1967, satu perbuatan kebankrapan telah dilakukan oleh perayu. Oleh yang demikian, pada 23 November 1992, responden telah memfailkan satu petisyen pemiutang. Petisyen tersebut telah diserahkan kepada perayu dan telah ditetapkan di hadapan tuan Timbalan Pendaftar ('tuan Timbalan') untuk penyelesaian.

Pada 23 September 1994, responden dan perayu melalui Peguambela masing-masing menghadirkan diri di hadapan tuan Timbalan. Pada hari tersebut, Peguambela bagi pihak perayu telah mengemukakan dua hujah. Salah satu hujah adalah bahawa notis kebankrapan tidak sah sebab notis kebankrapan tersebut telah merujuk kepada satu penghakiman yang tidak wujud. Menurut Peguambela perayu, tarikh penghakiman yang telah dirujuk dalam notis kebankrapan tersebut adalah 30 September 1992, tetapi pada hari tersebut, iaitu 30 September 1992, langsung tiada penghakiman yang dikeluarkan terhadap perayu yang memihak kepada responden. Penghakiman yang telah diperolehi oleh responden terhadap perayu adalah penghakiman bertarikh 3 Jun 1992. Oleh yang demikian telah dihujahkan oleh Peguambela bagi pihak perayu bahawa notis kebankrapan tersebut tidak sah. Oleh kerana notis kebankrapan tersebut tidak sah, telah dipohon oleh Peguambela bagi pihak perayu supaya notis kebankrapan tersebut diketepikan dan petisyen pemiutang dibatalkan. Tuan Timbalan tidak bersetuju dengan penghujahan Peguambela bagi pihak perayu dan telah menolak permohonan perayu. Sebaliknya, tuan Timbalan telah membenarkan petisyen pemiutang serta memerintahkan perintah penghakiman dan perintah penerimaan terhadap perayu.

Perayu tidak berpuas hati dengan perintah yang telah diberi oleh tuan Timbalan, dan merayu kepada Mahkamah ini terhadap perintah tersebut.

Setelah meneliti fakta-fakta dalam kes ini, saya berpendapat bahawa s. 131 Akta Kebankrapan 1967 ('Akta 1967') adalah terpakai. Seksyen itu berbunyi seperti berikut:

> No proceeding in bankruptcy shall be invalidated by any formal defect or by any irregularity', unless the Court before which an objection is made to the proceeding is of opinion that substantial injustice has been caused by the defect or irregularity and that the injustice cannot be remedied by any order of that Court.

Kes *Re Goh Wui Lee, ex parte Standard Chartered Bank* [1991] 1 CLJ 170, telah diputuskan oleh Haidar H, Hakim Mahkamah Tinggi berasaskan kepada s. 131 Akta 1967. Keputusan oleh V.C. George H, Hakim Mahkamah Tinggi (semasa itu) yang diberikan dalam kes *Re Ismail bin Daud & Anor. ex parte Universal Life and General Insurance Sdn. Bhd.* [1990] 1 MLJ 118 juga berdasarkan kepada s. 131 Akta 1967.

Kedua-dua kes tersebut bergantung kepada suatu prinsip yang diutarakan oleh Lord Diplock dalam kes Majlis Privy iaitu *Rengasamy Pillai v. Comptroller of Income Tax* [1970] 1 MLJ 233 di m.s. 236 seperti berikut:

> What then is a 'formal defect or irregularity' within the meaning of the section? This was discussed in relation to a bankruptcy notice in *Re A Debtor ex p The Debtor v. Bowmaker Ltd.* [1951] 1 Ch 313 in which the earlier authorities were considered. The test there laid down was whether the defect in the notice was of such a kind as could reasonably mislead a debtor upon whom it was served. If it was, the notice was not validated by the section notwithstanding that the particular debtor upon whom it was served was not in fact misled. If on the other hand it could not reasonably mislead the debtor it was a formal defect and validated by the section.

Saya berpendapat bahawa kesilapan berkenaan dengan tarikh penghakiman adalah suatu kesilapan menaip dan adalah suatu 'formal defect' sepertimana yang ditafsirkan oleh Lord Diplock dalam kes *Rengasamy.* Penghutang penghakiman tidak dikelirukan oleh sebab nama Mahkamah di mana penghakiman itu diperolehi, iaitu Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur, dan nombor kes dan tahunnya, iaitu 52-2921-92, jumlah penghakiman, iaitu RM15,203.23 dan kos, iaitu RM607.50, serta nama pemiutang, iaitu Hongkong & Shanghai Banking Corp. Ltd., adalah betul dan tepat. Tiada apa-apa keterangan yang dibawa bagi menunjukkan terdapatnya kes lain terhadap perayu dalam Mahkamah tersebut. Oleh kerana keterangan menunjukkan bahawa hanya terdapat satu kes terhadap perayu di Mahkamah Sesyen Kuala Lumpur dan kes itu telah dikenalkan dengan nombor kes, iaitu 52-2921-92, maka tidak boleh dikatakan dengan munasabahnya bahawa seseorang yang munasabah akan dikelirukan hanya kerana tarikh penghakiman dinyatakan sebagai 30 September 1992 dan bukannya 3 Jun 1992. Oleh ini, Mahkamah berpendapat bahawa kesilapan tersebut tidak menyebabkan apa-apa kekeliruan atau merunsingkan perayu sepertimana didakwa oleh perayu.

Setelah menimbangkan perkara-perkara ini secara keseluruhan, Mahkamah ini berpendapat bahawa tiada apa-apa prejudis dialami oleh perayu akibat daripada kesilapan tersebut.

Dengan itu, rayuan ini ditolak dengan kos.

Reported by L.Nagarajan